Nr. 26 Dąbrowa-Górnicza, dn. 28 czerwca 1936 roku Rok III

DODATEK PARAFJALNY

do tygodnika „Niedziela"
PARAFJI MATKI BOSKIEJ ANIELSKIEJ
w Dąbrowie-Górniczej.

Bądź Apostołem prasy katolickiej!

Jednajcie prenumeratorów prasy katolickiej!

Porządek nabożeństw

w kościele parafjalnym M. B. Anielskiej.

Niedziela, dnia 28 czerwca r. 1936.

Godz. 6.30 — Jutrznia.
7 — Prymarja — X. Proboszcz, nauka o Modlitwie Pańskiej — X. Proboszcz.
9.30 — Msza św. X. Zawadzki.
11.00 — Suma za parafjan — X. Baranowicz, nauka o modlitwie Pańskiej — X. Zawadzki,
Nabożeństwo czerwcowe o godz. 16.

W sobotę pacierze wieczorne, Litanja Loretańska i błog. N. Sakramentem o godz 18.30 i spowiedź.

Dyżurnym w tym tygodniu X. Zawadzki.

Zakończenie nab. czerwcowego we wtorek o godz. 18.30 z procesją.

Poniedziałek, 29.VI.1936 r.

Godz. 6.30. — Jutrznia.
7 — Prymarja X. Proboszcz, kazanie — X. Proboszcz.
9.30. — Msza św. X. Zawadzki.
11.00 — Suma za parafjan X. Baranowicz, kazanie X. Zawadzki.
Nabożeństwo czerwcowe o godz. 16.

Msze św.

28-VI, niedziela
7 — do N. Serca Jezusowego, dziękczynna zam. Neugebauer.
9.30 —
11 suma za parafjan.

29-VI, poniedziałek
7 — do M. Bożej Niepokalanej o opiekę nad rodziną.
9.30 — Pawła Szarskiego.
11 — suma za parafjan.

30-VI, wtorek
6 — † Zygmunta i Cecylji Lorenców, zam. rodzice,—cz.
7 — † Edwarda Hubickiego, zam. Janina Hubicka —cz.

1-VII, środa
6 — † Wawrzyńca, Jana, Stefanji Gołdynów,—cz.
7 — † Kazimiery Grotkiewiczówny,—cz.

2-VII, czwartek
6 — † Henryka Otto,—cz.
7 — † Antoniego i Elżbiety Wójcików, zam. córka,—cz.

3-VII, piątek
6 — † do N. Serca Jezusowego w int. Straży Honor. śp.
7 — Wincentego Barańskiego, — cz.

4-VII, sobota
6 — do Matki Bożej Różańcowej z bractwa różańcowego, — śp.
7 — † Marji, Józefa, Macieja i Walentego Białych — śp.

Wyjazd ks. Proboszcza na odpust.

W niedzielę ks. Proboszcz wyjedzie na odpust do Chronia, a w poniedziałek do Maczek.

Ogłoszenia.

Jutro przypada uroczystość ś. ś. Apostołów Piotra i Pawła. Nabożeństwo jak zwykle w niedziele i święta. Tacka z dnia jutrzejszego przeznaczona jest na świętopietrze. W tym tygodniu przypada I piątek i sobota kapłańska. W przyszłą niedzielę zebranie żywego i wieczystego różańca oraz bractw odbędzie się po nieszporach. We wtorek ostatnie nabożeństwo czerwcowe z procesją o godz. 18.30. W sobotę jak zwykle pacierze wieczorne, litanja, błogosławieństwo N. Sakramentu i spowiedź o godz. 18.30.

Podziękowanie.

Procesja Bożego Ciała i w oktawę uroczystości w naszej parafji wypadła imponująco, była wyrazem hołdu i czci dla Ukrytego w Eucharystji Chrystusa Pana. Na tem miejscu składam podziękowanie tysięcznym wiernym, którzy wzięli udział w procesjach, P. Akcji Kat. na czele z p. mecenasem Morgulcem, Stowarzyszeniom religijno-społecznym, organizacjom półwojskowym, korporacjom, orkiestrze kop. „Paryż", górnikom, asyście, chórowi parafjalnemu, dzieciom, Strażom ogniowym, mistrzom ceremonji: p. Kom. Kaliszkowi i Bieleckiemu i tym wszystkim, którzy pięknie zbudowali i przyozdobili ołtarze i dekorowali okna oraz w jakikolwiek sposób przyczynili się do uświetnienia tej wspaniałej uroczystości. Proboszcz.

Redakcja Dodatku Parafjalnego

zwraca się do Sz. Abonentów „Niedzieli z Dodatkiem Parafjalnym", by na czas wakacyjny nie przerywali prenumeraty i polecili kolporterom zostawiać pod wskazanym adresem nasze pismo. Szkoda byłoby przerywać ciągłość wiadomości o życiu katolickiem, które czerpiemy z tego pisma. Przy okazji Redakcja życzy swym abonentom miłych i dla zdrowia pomyślnych wakacyj, z prośbą jednak, by o potrzebach duszy nie zapominali, gdyż w dziedzinie życia duchowego niema wakacyj, niema spoczynku.

Z uroczystości patronalnej Katol. Stowarz. Mężów.

W dniu 21 b. m. stosownie do zapowiedzianego programu odbyła się uroczystość patronalna ku czci N. Serca Jezusowego. Rano podczas Mszy przystąpili mężowie do komunji św. Po nieszporach przed ołtarzem N. Serca ks. Proboszcz po okolicznościowem przemówieniu przyjął od członków Stowarzysz. przyrzeczenie. W sali Akcji odbyła się Akademja przy udziale 200 z górą osób. Referat alumna Adamczyka, pięknie opracowany, został nagrodzony oklaskami. Uchwalono rezolucje, odśpiewano pieśń, wreszcie wszyscy członkowie z żonami pozostali na herbatce i zebraniu towarzyskiem, które przeciągnęło się do godz. 20 i pół.

Do Kalwarji Zebrzydowskiej.

P. A. K. organizuje do Kalwarji Zebrzydowskiej przez Kraków wycieczkę religijną na dzień 15 i 16 sierpnia. Zapisy odbywają się w Sekretarjacie A. K. Ceny biletów zależne są od większej ilości osób.

Bibljoteka P. A. K.

Podczas wakacyj bibljoteka nie będzie czynna.

Zarząd P. A. K.

Komunikat Kat. Stow. Kobiet.

Z dniem 3-go sierpnia b. r. zostanie otwarty dla członkiń Kat. Stow. Kobiet miesięczny kurs kroju, szycia i robót ręcznych pod rutynowanym kierownictwem p. Bartyzelówny z Częstochowy. Opłata całkowitego kursu wyniesie 5 zł. Przy zapisie uiszcza się połowę należności. Zapisy przyjmuję się do 1-go lipca we wtorki od godz. 16 — 18 w sali Akcji Katolickiej. Kierownictwo.

Wielka łaska.

(Dokończenie).

Co do wiarogodności tej obietnicy niema żadnych wątpliwości i dziś nikt nie ośmieliłby się o niej powątpiewać. Przekonanie to napełnia nas otuchą. Przyznać jednakowoż musimy, że ma za sobą ona tylko pewność ludzką, moralną i darzymy ją

wiarą ludzką, nie Boską, nieomylną. Pozostaje przeto nienaruszone orzeczenie soboru Trydenckiego, że nikt z całą pewnością i nieomylnie nie może twierdzić, że dostąpi daru wytrwania w dobrem, chyba, żeby o tem wiedział ze szczególnego objawienia.

Nabożeństwo to niema być dla nas bodźcem do popadania w grzechy, ale winno nas podnosić wyżej duchowo. Zawsze z bojaźnią i drżeniem sprawować mamy nasze zbawienie.

Kochany Czytelniku, skorzystaj z tego nabożeństwa, zachowanego dla ludzkości na te ostatnie dni. A poradź je i innym, jeśli im dobrze życzysz. Wielu już w chwili śmierci doznało dobrodziejstwa jego, nawet w sposób cudowny.

Kościół katolicki w Polsce.

Przed wiekami naród nasz był narodem pogańskim. Początek Kościoła katolickiego w Polsce zaczyna się od tych czasów, kiedy naród polski przyjął chrzest św. za czasów panowania króla Mieszka I.

Od tego czasu, na ziemiach Polski runęły posągi dawnych, pogańskich bożków, a na ich miejsce postawiono na ziemi naszej pierwszy Krzyż Chrystusowy.

Odtąd naród nasz wszedł do wielkiej rodziny chrześcijańskiej.

Różne koleje przechodził Kościół katolicki w Polsce. Były czasy wielkiej świetności i potęgi, ale były równocześnie chwile dla Kościoła przykre.

Rozkwit i pogłębienie za czasów Władysława Jagiełły — słabły i łamały się podczas tak zwanej reformacji religijnej w 16 wieku.

W niedługim znów czasie zesłała nam opatrzność wielkiego męża, kardynała Hozjusza i wielkiego kaznodzieję księdza Piotra Skargę, którego 400-setną rocznicę urodzin w roku bieżącym obchodzi Polska cała.

O księdzu Skardze, historja mówi, że pracując nad jednością religijną narodu, pracował jednocześnie nad siłą wewnętrzną Polski.

Wiek 18 przyniósł smutne wypadki na kraj. Nastały rozbiory Polski. Trzykrotnie nas podzielono, ale mimo tych podziałów naród polski złączony był silnym węzłem narodowym i religijnym.

Dzięki Kościołowi, każdą dzielnicę, będącą czy to pod zaborem pruskim, rosyjskim czy austrjackim — łączyła wielka idea religijna i narodowa.

Kościół w Polsce swą wielką siłą moralną bronił zdrowego ducha narodowego, i przez jedną wiarę katolicką łączył cały naród rozdzielony granicami zaborców.

Dzisiaj mamy już wolną Polskę!

Dzisiaj możemy objąć całość pracy Kościoła katolickiego w Polsce i dla Polski.

W każdej dziedzinie, czy to chodziło o naukę, czy o patrjotyzm i poświęcenie, o spółdzielczość czy gospodarczość kraju—zawsze spotyka się tam nazwiska księży — Polaków, którzy zawsze stali w pierwszych szeregach twórczych ludzi dla Polski.

Gdzie tylko duch narodu osłabł, tam zawsze znalazł się ksiądz-Polak i dźwignął naród, obudzał ducha patrjotycznego.

Ksiądz Skarga, kaznodziej proroczy, nawoływał do zgody, sprawiedliwości i miłości Ojczyzny.

Ksiądz Kordecki, przeor OO. Paulinów, przez obronę Częstochowy dźwignął całą Polskę.

Za polskość więzieni byli księża polscy na Sybirze.

Za obronę ducha narodowego znęcali się siepacze nad ks. Brzóską i Ściegiennym.

A za co zginął ks. Skorupka na polach Radzymina? Zginął, bo bronił ducha narodu, bronił stolicy, bronił naszego państwa.

A gdy myślą przeniesiemy się na Kresy Wschodnie do Słonima, Pińska, Krzemieńca — to znów zobaczymy, że są tam kościoły katolickie z dawnych lat, i czasów niewoli, które były ostoją polskości.

Jedynie w kościołach tych słychać było polski śpiew, kazania po polsku, modlitwę w języku polskim odmawianą. Książka do nabożeństwa była jedynym elementarzem polskim.

Tak samo, Kościół był twierdzą ducha polskiego na Śląsku i Pomorzu.

Komu zawdzięczać należy, że Kaszubi czują się dzisiaj narodem Polskim? Tylko Kościołowi!

Z ducha Kościoła wyrosła również praca na polu społecznem i dobroczynnem.

Znane są wszystkim nazwiska i prace księży-Polaków!

A Siostry Miłosierdzia, t. zw. Szarytki? Nigdzie w Polsce niema prawie szpitala, w którym nie byłoby tych zakonnic, poświęcających się z tak wielkiem zaparciem na usługi chorym.

Kto daje im tę moc, ten hart ducha i tę cierpliwość i miłość przeogromną? Duch Chrystusowej nauki, którą szerzy Kościół katolicki.

Całe zastępy tych cichych pracowników i pracownic z całą ofiarnością i bezgranicznem nieraz poświęceniem pracuje, szerząc wokół miłosierdzie.

Nie z pożądania pieniędzy wynikła ta ich wielka ofiarność, nie dla rozgłosu — bo im go nie trzeba, nie dla względów ludzkich, nie dla sławy i zaszczytów, ale dlatego, że tak czynić każe Kościół katolicki.

Dziś niestety ludzie nie doceniają wielkich zasług, które Kościół poniósł dla dobra Polski i polskości.

Dziś w wielu wypadkach starają się powagę i wpływ Kościoła osłabić.

Gorzej jeszcze! Dziś znajduje się dużo takich „Polaków", którzy pozbawieni prawdziwego ducha polskiego — często dla przypodobania się wrogom naszym — dla karjery osobistej, — plwają na naszą katolicką przeszłość i na tych, którzy dla tej katolickiej Polski nie żałowali życia swego, swego mienia, i dziś gotowi są dla zwycięstwa tej idei życie poświęcić.

Szaleńcy nie chcą pamiętać tego, że tylko Kościół skutecznie łączył Polaków rozdzielonych pomiędzy trzech zaborców, wzmacniał Polskę przez swoje zasady, oświecał przez swoich uczonych, budził ducha przez kapłanów — patrjotów, szerzył miłość, uczył i uczy porządku, ładu, moralności, religji i tego wszystkiego, co potrzebne jest dla istotnej potęgi Polski. (d.n.)

Zapowiedzi przedślubne.

Wład. Zyguła kaw. z Danutą Łyko p. ob. z Dąbrowy Górn., Wład. Krynicki wdow. z Genowefą Urbańską p. oboje z Dąbrowy Górn., Wacław Grabiński kaw. z Bronisławą Mizgałą p. oboje z Dąbrowy Górn., Antoni Stanisław Maczewski kaw. z Marjanną Gończyk p. oboje z Dąbrowy Górn., Antoni Gregorczyk wd. z Władysł. Kułówną p. oboje z Dąbrowy Górn., Błaszczyński Stan. kaw. z Będzina z Amelją Todorówną p. z Dąbrowy Górn, Wacław Kosiń kaw. z Leokadją Paryzel p. oboje z Dąbrowy Górn.

Śluby

Antoni Jan Stawinoga z Janiną Gajewską; Stan. Doróbek z Janiną Wawrzyniak; Leon Szafnicki z Stan. Chałówną; Stan. Juszczyk z Natalją Warszawską; Antoni Pypłacz z Walerją Kurzak; Władysł. Machura z Sabiną Mazanek.

Zmarli

Seweryn Wieczorkiewicz, Wiktorja Skurczyńska, Tekla Wróbel, Stanisława Derońska, Zając Franciszek, Wojtusik Antoni Czesław, Wiesława Taborek, Jan Batóg.

Rocznice zgonów

Romuald Hubert Kicki zm. dn. 4.VII 1935 r., Marjan Krzykała zm. dn. 6.VII. 1935 r., Czesław Łytko zm. dn. 7.VII.1935 r., Roman Przybylski zm. dn. 8.VII.1935 r., Antoni Mrożek zm. 8.VII.1935 r.

Chrzest św. przyjęli, stając się dziećmi Bożemi.

Tadeusz Jan Śpiewak, Witold Mieczysław Gomółka, Antoni Edward Skrzypiec, Czesław Franciszek Skrzypiec, Teresa Janina Małecka, Włodzimierz Klemens Różycki, Mirosław Stefan Rybczyński, Genowefa Józefa Skrobacz, Józef Roman Basiński, Janina Wawrzyniak, Zofja Barbara Leszczyńska, Wiesława Franciszka Zaręba, Jan Franciszek Bech, Zdzisław Wincenty Flak, Jan Wojciech Świercz.

Redaktor i Wydawca: Ks. Stefan Niedźwiedzki. Druk. „SZTUKA", Dąbrowa Górnicza 3-go Maja 9